

Na 5. nejelu po swetej tschojosczi.

Gnady a smilny Bog! ty mašch wězej, ako jadno žognowa-
waŋe; pschety ty by bogaty nad šchynymi, lenž t tebe se wołaju,
a twojej smilnej wošchzojskej ruze stej wotzhyŋonej, naš t žognowaŋu.
Daj, aby my jano něto tač se sazaržali, aby twojo žognowaŋe
teke na naš pschišchło, a podla naš wostanuło, Jesu Krista dla,
Amen!

„Ja wizim, až ten Kněs mě žognujo twojogo
dla.“ Tak, l. p! žějo Laban t Jakuboju, kotaryž psched
šwojim bratschom Esawom t ŋomu, ako t šwojomu hujkoju
pobegnuł, a ten pastyr jogo wojz, potom pač teke jogo
schwiegeršyn hordował běšcho. Jakub tschescho něto wot
Labana sašej se huporasch, dočulaž won jogo nepschawdosč
šamožascho dlej pscheŋasč; Laban pač pschigraŋascho jomu
deče, a zascho tež t ŋomu: „Ja wizim, až ten Kněs mě
žognujo twojogo dla. Laban wizescho, kač šwoje rědowŋe
rosčzechu a se roschyrachu, a až won wot nich wele hžytku
mějascho. Won pač nepschipsischo to šwojej mudrosčzi a
pilnosčzi; ale wele wězy Bogu; pscheto won žějo: ja wizim,
až ten Kněs mě žognujo. Gaž won pač pschistawijo:
ten Kněs mě žognujo twojogo dla, ga pschipsischo won
šwojo žognowaŋe tež Jakuboju. Jakub běšcho jaden bo-
gabojasny muž, lenž šwoju službu wěrne žyŋascho. Wo
dŋo sginu won dla hžze, a nožy dla šymy, a nepschize
žedno spaŋe do jogo wozowu. A togodla žognowascho
Bog Labana togo bogabojasnego a pilnego Jakuba dla.